

- Odilonem mundo raptum,
Magnum pignus et proprium.
4. Verba sonent lacrimosa,
Alta plangent suspiria,
Lugubres sint anhelitus
Atque profundi gemitus.
5. Solis splendor obscuratur,
Lune pallor variatur,
Astrorum fragor murmurat
Et celi cardo titubat.
6. Terra, mare commoventur,
Dum a carne separatur
Odilo spes letitię,
Magnum decus et glorię.
7. Cuius certa pulcritudo,
Cuius ampla magnitudo
Intellectum exuperat
Et sermonem debilitat.
8. Heu, quam gravis conditio,
Heu, quam męsta corruptio,
Brevis vitę iocunditas
Quid, nisi fallax vanitas!
9. Dum speratur pleno cornu
Possideri diutius,
Eva nescit, celerius
Et decipit crudelius.
10. O virorum dulcissime,
Pater patrum sanctissime,
Iam in magna tu requie
Vivas supremo lumine!
11. Bonis eras tu iocundus,
Malis semper et timendus,
In te fervens iustitia
Et discreta clementia.
12. Vultus ipse mansuetus
Corporisque status gratus,
Tuis omnis suavibus
Rapiebas affectibus.
13. Huius mundi te potentes,
Reges simul et praesules,
Te divites et nobiles
Coluerunt et pauperes.
14. Quis non vellet Odilonis
Perfrui beneficiis,
Cuius vultum expecit,
Quisquis adire potuit.